

УДК 517.5

А.П. Довгоп'ятый (Житомирский государственный университет имени Ивана Франко)

Е.А. Севостьянов (Житомирский государственный университет имени Ивана Франко; Институт прикладной математики и механики НАН Украины, г. Славянск)

О.П. Довгоп'ятый (Житомирський державний університет імені Івана Франка)

Є.О. Севостьянов (Житомирський державний університет імені Івана Франка; Інститут прикладної математики і механіки НАН України, м. Слов'янськ)

O.P. Dovhopiatyi (Zhytomyr Ivan Franko State University)

E.A. Sevost'yanov (Zhytomyr Ivan Franko State University; Institute of Applied Mathematics and Mechanics of NAS of Ukraine, Slov'yans'k)

О существовании решений квазилинейных уравнений Бельтрами с двумя характеристиками

Про існування розв'язків квазілінійних рівнянь Бельтрамі з двома характеристиками

On the existence of solutions of quasilinear Beltrami equations with two characteristics

Изучаются уравнения типа Бельтрами с двумя заданными комплексными характеристиками. При определённых условиях на комплексные коэффициенты получены теоремы о существовании гомеоморфных *ACL*-решений этого уравнения. Кроме того, при некоторых относительно слабых условиях получены теоремы о существовании соответствующих непрерывных *ACL*-решений, которые являются логарифмически гёльдеровыми в заданной области.

Вивчаються рівняння типу Бельтрамі з двома заданими комплексними характеристиками. За певних умов на комплексні коефіцієнти отримано теореми про існування гомеоморфних *ACL*-розв'язків цього рівняння. Крім того, за деяких відносно слабких умов отримано теореми про існування відповідних неперервних *ACL*-розв'язків, які є логарифмічно гельдеровими в заданій області.

We study Beltrami-type equations with two given complex characteristics. Under certain conditions on the complex coefficients, we obtained theorems on the existence of homeomorphic *ACL*-solutions of this equation. In addition, for some relatively weak conditions, we obtained theorems on the existence of the corresponding continuous *ACL*-solutions that are logarithmically Hölder in a given domain.

1. Вступ. Відносно нещодавно були отримані результати про існування розв'язків виродженого рівняння Бельтрамі з двома характеристиками, див., напр., [1]–[3] і [4, розділ 9]. Відзначимо, що вказані результати переважно стосуються випадку, коли максимальна дилатація рівняння має скінченне середнє коливання в кожній точці, або задовольняє певну умову розбіжності інтегралу. В даній статті ми розглянемо аналогічні квазілінійні рівняння, тобто, коли відповідні коефіцієнти можуть залежати від його розв'язку. Вказана ситуація достатньо повно розглянута в роботі другого автора, але лише в випадку одного комплексного коефіцієнта ([5]). Окремо будуть розглянуті умови, які забезпечують наявність не гомеоморфних, а просто неперервних розв'язків. Слід зауважити, що ці розв'язки мають вищу степінь гладкості і є логарифмічно неперервними за Гельдером (див. відповідні публікації [6] і [7] для рівнянь з одним коефіцієнтом).

Перейдемо до означень. Скрізь далі відображення $f : D \rightarrow \mathbb{C}$ області $D \subset \mathbb{C}$ вважається таким, що *зберігає орієнтацію*, тобто, якщо f – відкрите дискретне відображення і $z \in D$ – яка-небудь його точка диференційовності, то *якобіан* цього відображення в точці z невід'ємний (див., напр., [8, лема 2.14]). Для комплекснозначної функції $f : D \rightarrow \mathbb{C}$, заданої в області $D \subset \mathbb{C}$, що має частинні похідні по x і y при майже всіх $z = x + iy$, покладемо $f_{\bar{z}} = (f_x + if_y)/2$ і $f_z = (f_x - if_y)/2$. Будемо говорити, що функція $\nu = \nu(z, w) : D \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$ задовольняє *умову Каратеодорі*, якщо ν вимірна по $z \in D$ при кожному фіксованому $w \in \mathbb{C}$ і неперервна по $w \in \mathbb{C}$ при майже всіх $z \in D$. Нехай функції $\mu = \mu(z, w)$ і $\nu = \nu(z, w)$ задовольняють умову Каратеодорі і, крім того, $|\mu(z, w)| + |\nu(z, w)| < 1$ при всіх $w \in \mathbb{C}$ і майже всіх $z \in D$. Покладемо

$$K_{\mu, \nu}(z, w) = \frac{1 + |\mu(z, w)| + |\nu(z, w)|}{1 - |\mu(z, w)| - |\nu(z, w)|}. \quad (1)$$

Зауважимо, що якобіан відображення f в точці $z \in D$ можна порахувати за допомогою рівності

$$J(z, f) = |f_z|^2 - |f_{\bar{z}}|^2.$$

Нехай $\mu = \mu(z, w) : D \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$ і $\nu = \nu(z, w) : D \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$ функції такі, що при кожному фіксованому $w \in \mathbb{C}$ виконано умову $|\mu(z, w)| + |\nu(z, w)| < 1$ при майже всіх $z \in D$. Розглянемо *квазілінійне рівняння Бельтрамі з двома характеристиками*:

$$f_{\bar{z}} = \mu(z, f(z)) \cdot f_z + \nu(z, f(z)) \cdot \overline{f_z}. \quad (2)$$

Функція $K_{\mu, \nu}(z, w)$ в (1) називається *дилатацією рівняння (2)*. Відображення $f : D \rightarrow \mathbb{C}$ будемо називати *регулярним розв'язком рівняння (2)*, якщо $f \in W_{\text{loc}}^{1,1}$ і $J(z, f) \neq 0$ майже скрізь у D . Нехай D – область в \mathbb{R}^n , $n \geq 2$. Будемо говорити, що функція $\varphi : D \rightarrow \mathbb{R}$, що є локально інтегрованою в деякому околі точки $x_0 \in D$, має *скінченне середнє коливання* в точці x_0 (пишемо: $\varphi \in FMO(x_0)$), якщо

$$\limsup_{\varepsilon \rightarrow 0} \frac{1}{\Omega_n \varepsilon^n} \int_{B(x_0, \varepsilon)} |\varphi(x) - \overline{\varphi}_\varepsilon| dm(x) < \infty, \quad (3)$$

де Ω_n – об'єм одиничної кулі в \mathbb{R}^n , $\overline{\varphi}_\varepsilon = \frac{1}{\Omega_n \varepsilon^n} \int_{B(x_0, \varepsilon)} \varphi(x) dm(x)$ (див., напр., [9, розд. 2]).

Позначимо через $q_{z_0}(r)$ середнє значення функції Q над колом

$$S(z_0, r) = \{|z - z_0| = r\},$$

$$q_{z_0}(r) = \frac{1}{2\pi} \int_0^{2\pi} Q(z_0 + re^{i\theta}) d\theta. \quad (4)$$

Є правильним наступне твердження (див. також відповідний результат, встановлений для виродженого квазілінійного рівняння Бельтрамі з однією характеристикою у [5, теорема 1–2]).

Теорема 1. *Нехай функції $\mu(z, w) : \mathbb{D} \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$ і $\nu(z, w) : \mathbb{D} \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$ задовольняють умови Каратеодорі і, крім того, $|\mu(z, w)| + |\nu(z, w)| < 1$ при всіх $w \in \mathbb{C}$ і майже всіх $z \in \mathbb{D}$. Припустимо, що існує функція $Q : \mathbb{D} \rightarrow [1, \infty]$ така, що $K_{\mu, \nu}(z, w) \leq Q(z) \in L^1_{\text{loc}}(\mathbb{D})$ для майже всіх $z \in \mathbb{D}$ і всіх $w \in \mathbb{C}$, де $K_{\mu, \nu}$ визначено в (1). Припустимо, що $Q \in FMO(\mathbb{D})$, або для кожного $z_0 \in \mathbb{D}$ виконано умову*

$$\int_0^{\delta(z_0)} \frac{dr}{rq_{z_0}(r)} = \infty, \quad (5)$$

де $\delta(z_0)$ – деяке додатне число, $\delta(z_0) < \text{dist}(z_0, \partial\mathbb{D})$, а $q_{z_0}(r)$ визначено в (4). Тоді рівняння (2) має регулярний гомеоморфний розв’язок f класу $W^{1,1}_{\text{loc}}$ в \mathbb{D} , такий що $f^{-1} \in W^{1,2}_{\text{loc}}(f(\mathbb{D}))$.

Іншого роду результати стосуються випадку, коли рівняння (2) має лише неперервний, але логарифмічно гелдеревий розв’язок, див. роботи [6]–[7] з приводу аналогічних лінійних рівнянь з одним коефіцієнтом μ . Нехай $J(z, f) \neq 0$ і нехай відображення f має частинні похідні f_z і $f_{\bar{z}}$ у точці z . Тоді *максимальною дилатацією відображення f в точці z будемо називати наступну функцію:*

$$K_{\mu_f}(z) = \frac{|f_z| + |f_{\bar{z}}|}{|f_z| - |f_{\bar{z}}|}. \quad (6)$$

Покладемо $K_{\mu_f}(z) = 1$ в точках z , де $|f_z| + |f_{\bar{z}}| = 0$ та $K_{\mu_f}(z) = \infty$ у точках z , де $|f_z| + |f_{\bar{z}}| \neq 0$, але $J(z, f) = 0$. Визначимо також *внутрішню дилатацію порядку $p \geq 1$ відображення f за допомогою співвідношення*

$$K_{I,p}(z, f) = \frac{|f_z|^2 - |f_{\bar{z}}|^2}{(|f_z| - |f_{\bar{z}}|)^p} \quad (7)$$

де $J(z, f) \neq 0$. Як і у (6), покладемо $K_{I,p}(z) = 1$, якщо $|f_z| + |f_{\bar{z}}| = 0$, і $K_{I,p}(z) = \infty$ у точках, де $J(z, f) = 0$, проте $|f_z| + |f_{\bar{z}}| \neq 0$. Зауважимо, що $K_{I,2}(z) = K_{\mu}(z)$. Покладемо $\|f'(z)\| = |f_z| + |f_{\bar{z}}|$. Нагадаємо, що гомеоморфізм $f : D \rightarrow \mathbb{C}$ називається *квазіконформним*, якщо $f \in W^{1,2}_{\text{loc}}(D)$ і, крім того, існує стала $K \geq 1$ така, що $\|f'(z)\|^2 \leq K \cdot |J(z, f)|$ майже скрізь.

Нехай $\mu = \mu(z, w) : \mathbb{D} \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$ і $\nu = \nu(z, w) : \mathbb{D} \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$ функції, для яких існує вимірна за Лебегом функція $q : \mathbb{D} \rightarrow [0, 1)$ така, що при кожному фіксованому $w \in \mathbb{C}$ і майже всіх $z \in \mathbb{D}$ виконано умову $|\mu(z, w)| + |\nu(z, w)| \leq q(z) < 1$. Зафіксуємо $n \geq 1$ і покладемо

$$\mu_n(z, w) = \begin{cases} \mu(z, w), & Q_0(z) \leq n, \\ 0, & Q_0(z) > n. \end{cases} \quad (8)$$

i

$$\nu_n(z, w) = \begin{cases} \nu(z, w), & Q_0(z) \leq n, \\ 0, & Q_0(z) > n, \end{cases} \quad (9)$$

де Q_0 визначено рівністю

$$Q_0(z) = \frac{1 + q(z)}{1 - q(z)}. \quad (10)$$

Нехай f_n – гомеоморфний ACL -розв'язок рівняння (2), в якому покладемо $\mu \mapsto \mu_n(z, w)$, $\nu \mapsto \nu_n(z, w)$, такий що $f_n(0) = 0$, $f_n(1) = 1$ (вказаний розв'язок визначено коректно з огляду на [10, теорема 8.2]). Зауважимо, що відображення $g_n = f_n^{-1}$ є квазіконформним; зокрема, воно є диференційовним майже скрізь. Нехай $K_{\mu_{g_n}}(w)$ – дилатація оберненого відображення g_n , тобто,

$$K_{\mu_{g_n}}(w) = \frac{|(g_n)_w|^2 - |(g_n)_{\bar{w}}|^2}{(|(g_n)_w| - |(g_n)_{\bar{w}}|)^2}. \quad (11)$$

Визначимо також *внутрішню дилатацію порядку p відображення g_n в точці w* за допомогою рівності

$$K_{I,p}(w, g_n) = \frac{|(g_n)_w|^2 - |(g_n)_{\bar{w}}|^2}{(|(g_n)_w| - |(g_n)_{\bar{w}}|)^p}. \quad (12)$$

Виконується наступне твердження.

Теорема 2. *Нехай $\mu, \nu, \mu_n, \nu_n, f_n$ і g_n такі, як вказано вище. Нехай $Q : \mathbb{D} \rightarrow [1, \infty]$ – вимірна за Лебегом функція. Припустимо, що виконуються наступні умови:*

1) *для кожних $0 < r_1 < r_2 < 1$ і $y_0 \in \mathbb{D}$ існує множина $E \subset [r_1, r_2]$ додатної лебегової міри така, що функція Q є інтегрованою по колах $S(y_0, r)$ для кожного $r \in E$;*

2) *знайдеться число $1 < p \leq 2$ і стала $M > 0$ такі, що*

$$\int_{\mathbb{D}} K_{I,p}(w, g_n) dm(w) \leq M \quad (13)$$

для всіх $n = 1, 2, \dots$, де $K_{I,p}(w, g_n)$ визначено у (12);

3) *Нерівність*

$$K_{\mu_{g_n}}(w) \leq Q(w) \quad (14)$$

виконується для майже всіх $w \in \mathbb{D}$, де $K_{\mu_{g_n}}$ визначено в (11).

Тоді рівняння (2) має неперервний $W_{\text{loc}}^{1,p}(\mathbb{D})$ -розв'язок f в \mathbb{D} .

Наслідок 1. *Зокрема, твердження теореми 2 виконується, якщо в цій теоремі ви відмовляємося від умови 1), вимагаємо умову 3), а умову 2) заміняємо наступною: $Q \in L^1(\mathbb{D})$. В цьому випадку, розв'язок f рівняння (2) може бути обраним таким, що рівність*

$$|f(x) - f(y)| \leq \frac{C \cdot (\|Q\|_1)^{1/2}}{\log^{1/2} \left(1 + \frac{r_0}{2|x-y|} \right)} \quad (15)$$

виконується для довільного компакту $K \subset \mathbb{D}$ і всяких $x, y \in K$, де $\|Q\|_1$ позначає L^1 -норму функції Q в \mathbb{D} , $C > 0$ деяка стала і $r_0 = d(K, \partial\mathbb{D})$. Якщо додатково $Q(z) \in FMO(\mathbb{D})$, або виконано умову (5), то відображення f можна обрати гомеоморфізмом.

2. Існування гомеоморфного розв'язку квазілінійного рівняння в одиночному крузі. Для зручності покладемо $\partial f = f_z, \bar{\partial} f = f_{\bar{z}}$. Наступне твердження доведено в [4, лема 9.1].

Твердження 1. Нехай $D \subset \mathbb{C}$, і нехай $f_n : D \rightarrow \mathbb{C}$ – послідовність гомеоморфних розв'язків рівняння $\bar{\partial} f_n = \mu_n(z)\partial f_n + \nu_n(z)\bar{\partial} f_n$ класу $W_{loc}^{1,1}$ таких, що

$$\frac{1 + |\mu_n(z)| + |\nu_n(z)|}{1 - |\mu_n(z)| - |\nu_n(z)|} \leq Q(z) \in L_{loc}^1(D)$$

при всіх $n = 1, 2, \dots$. Якщо $f_n \rightarrow f$ локально рівномірно в D при $n \rightarrow \infty$ і $f : D \rightarrow \mathbb{C}$ – гомеоморфізм у D , то $f \in W_{loc}^{1,1}$ і, крім того, ∂f_n і $\bar{\partial} f_n$ збігаються слабо в L_{loc}^1 до ∂f і $\bar{\partial} f$, відповідно. Якщо $\mu_n \rightarrow \mu$ при $n \rightarrow \infty$ і $\nu_n \rightarrow \nu$ при $n \rightarrow \infty$ майже скрізь, то $\bar{\partial} f = \mu(z)\partial f + \nu(z)\bar{\partial} f$ майже скрізь.

Ключовим твердженням даного розділу є наступна лема, аналогії якої неодноразово доводились в різних ситуаціях (див., напр., [4, лема 9.1], [5, лема 1]).

Лема 1. Нехай функції $\mu(z, w) : \mathbb{D} \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$ і $\nu(z, w) : \mathbb{D} \times \mathbb{C} \rightarrow \mathbb{D}$ задовольняють умови Каратеодорі і, крім того, $|\mu(z, w)| + |\nu(z, w)| < 1$ при всіх $w \in \mathbb{C}$ і майже всіх $z \in \mathbb{D}$. Нехай, крім того, існує функція $Q : \mathbb{D} \rightarrow [1, \infty]$ така, що $K_{\mu, \nu}(z, w) \leq Q(z) \in L_{loc}^1(\mathbb{D})$ для майже всіх $z \in \mathbb{D}$ і всіх $w \in \mathbb{C}$, де $K_{\mu, \nu}$ визначено в (1). Припустимо, що для будь-якого $z_0 \in \mathbb{D}$ існують $0 < \varepsilon'_0 \leq \varepsilon_0 < \text{dist}(z_0, \partial\mathbb{D})$, $c > 0$, $0 < p \leq 2$ і вимірна за Лебегом функція $\psi : (0, \infty) \rightarrow (0, \infty)$ такі, що

$$0 < I(\varepsilon, \varepsilon_0) := \int_{\varepsilon}^{\varepsilon_0} \psi(t) dt < \infty \quad (16)$$

при $\varepsilon \in (0, \varepsilon'_0)$, $I(\varepsilon) \rightarrow \infty$ при $\varepsilon \rightarrow 0$, і, при цьому,

$$\int_{\varepsilon < |z - z_0| < \varepsilon_0} Q(z) \cdot \psi^2(|z - z_0|) dm(z) \leq c \cdot I^p(\varepsilon, \varepsilon_0). \quad (17)$$

Тоді рівняння (2) має регулярний гомеоморфний розв'язок f класу $W_{loc}^{1,1}$ в \mathbb{D} , такий що $f^{-1} \in W_{loc}^{1,2}(f(\mathbb{D}))$.

Доведення. Переважно будемо користуватися схемою доведення леми 1 в [5] з урахуванням відмінностей між різними типами рівнянь Бельтрамі, зазначених при доведенні леми 9.1 в [4]. Розглянемо послідовності функцій

$$\mu_n(z, w) = \begin{cases} \mu(z, w), & Q(z) \leq n, \\ 0, & Q(z) > n \end{cases} \quad (18)$$

і

$$\nu_n(z, w) = \begin{cases} \nu(z, w), & Q(z) \leq n, \\ 0, & Q(z) > n. \end{cases} \quad (19)$$

Зауважимо, що $K_{\mu_n, \nu_n}(z, w) \leq n$ при майже всіх $z \in \mathbb{D}$ і всіх $w \in \mathbb{C}$. Отже,

$$|\mu_n(z, w)| + |\nu_n(z, w)| \leq \frac{n-1}{n+1} < 1$$

при всіх $w \in \mathbb{C}$ і майже всіх $w \in \mathbb{C}$. Отже, за [10, теорема 8.2] існує n -квазіконформний розв'язок f_n рівняння

$$\bar{\partial}f_n = \partial f_n \mu_n(z, f_n) + \overline{\partial f_n} \nu_n(z, f_n)$$

такий, що $f_n(0) = 0$, $f_n(1) = 1$. З огляду на означення відображень μ_n і ν_n маємо: $K_{\mu_{f_n}}(z) \leq Q(z)$ майже скрізь. В такому випадку, за [11, співвідношення (6.6), гл. V] кожне f_n задовольняє оцінку

$$M(f_n(\Gamma(S(z_0, r_1), S(z_0, r_2), A))) \leq \int_{A(z_0, r_1, r_2)} Q(z) \cdot \eta^2(|z - z_0|) dm(z) \quad (20)$$

у будь-якому кільці $A = A(z_0, r_1, r_2) = \{z \in \mathbb{C} : r_1 < |z - z_0| < r_2\}$ при довільному $z_0 \in \mathbb{D}$, довільних $0 < r_1 < r_2 < \text{dist}(z_0, \partial\mathbb{D})$ і кожної вимірної за Лебегом функції $\eta : (r_1, r_2) \rightarrow [0, \infty]$ такої, що

$$\int_{r_1}^{r_2} \eta(r) dr \geq 1. \quad (21)$$

Тоді за пропозицією 2 і зауваженням 2 в [5] послідовність f_n є одностайно неперервною відносно хоральної (сферичної) метрики h в \mathbb{R}^n (див. означення 12.1 у [12]). За критерієм Арцела-Асколі (див., напр., [12, теорема 20.4]) існує підпослідовність f_{n_k} послідовності f_n , $k = 1, 2, \dots$, яка збігається при $k \rightarrow \infty$ до деякого відображення f локально рівномірно в \mathbb{D} . Отже, за лемою 4.2 в [13] відображення f є або гомеоморфізмом у \mathbb{D} , або сталою в $\overline{\mathbb{R}}^n$. Друга ситуація виключена враховуючи умови нормування $f_n(0) = 0$, $f_n(1) = 1$. Зауважимо, що для майже всіх $z \in \mathbb{D}$ знайдеться номер $k_0 = k_0(z)$ такий, що $\mu_{n_k}(z, w) = \mu(z, w)$, $\nu_{n_k}(z, w) = \nu(z, w)$ при $n_k \geq n_{k_0}(z)$ і всіх $w \in \mathbb{C}$. Отже, для м.в. z ,

$$\mu_{n_k}(z) = \mu_{n_k}(z, f_{n_k}(z)) \rightarrow \mu(z, f(z)),$$

$$\nu_{n_k}(z) = \nu_{n_k}(z, f_{n_k}(z)) \rightarrow \nu(z, f(z))$$

при $k \rightarrow \infty$. За твердженням 1 $\bar{\partial}f = \mu(z, f)\partial f + \nu(z, f)\bar{\partial}f$, тобто, f – гомеоморфний розв'язок рівняння (2), причому $f \in W_{\text{loc}}^{1,1}$.

Зауважимо, що за теоремою збіжності розв'язків рівняння Бельтрамі $f^{-1} \in W_{\text{loc}}^{1,2}$ (див. [4, наслідок 2.4]). Тоді за теоремою Малого-Мартіо f^{-1} має N -властивість Лузіна (див., напр., [14, наслідок В]). Нарешті, за теоремою Пономарьова $J(z, f) \neq 0$ майже скрізь, див. [15, теорема 1]. Лему доведено. \square

Доведення теореми 1 впливає з леми 1 і [16, лема 5.1].

3. Існування неперервного розв'язку. Аналого наступної леми доведений в [4, теорема 9.1], див. також [7, лема 5.1].

Лема 2. Нехай $1 < p \leq 2$, нехай $\mu : D \rightarrow \mathbb{D}$ – вимірна за Лебегом функція, і нехай f_k , $k = 1, 2, \dots$ – послідовність гомеоморфізмів, що зберігають орієнтацію, області D на себе, які належать класу $W_{\text{loc}}^{1,2}(D)$ і задовольняють рівняння

$$\bar{\partial}f_n = \partial f_n \mu_n(z) + \overline{\partial f_n} \nu_n(z), \quad (22)$$

де μ_n, ν_n – вимірні за Лебегом функції, які задовольняють нерівність $|\nu_n(z)| + |\mu_n(z)| < 1$ майже скрізь. Припустимо, що f_n збігається локально рівномірно в D до відображення

$f : D \rightarrow \mathbb{C}$, а послідовності $\mu_n(z)$ та $\nu_n(z)$ збігаються до $\mu(z)$ і $\nu(z)$, відповідно, при $n \rightarrow \infty$ майже скрізь. Нехай також обернені відображення $g_n := f_n^{-1}$ належать класу $W_{\text{loc}}^{1,2}(D)$, при цьому, при майже всіх $w \in D$

$$\int_D K_{I,p}(w, g_k) dm(w) \leq M$$

для деякого $M > 0$ і кожного $n = 1, 2, \dots$.

Тоді $f \in W_{\text{loc}}^{1,p}(D)$ і μ, ν – комплексні характеристики відображення f , тобто, $\bar{\partial}f = \partial f \mu(z) + \bar{\partial}f \nu(z)$ при майже всіх $z \in D$.

Доведення. Будемо в цілому дотримуватись схеми, викладеної при доведенні [4, теорема 9.1], див. також [7, лема 5.1]. Позначимо $\partial f = f_z$ і $\bar{\partial}f = f_{\bar{z}}$. Нехай C – довільний компакт в D . Оскільки за умовою відображення $g_n = f_n^{-1}$ належать класу $W_{\text{loc}}^{1,2}$, то g_n мають N -властивість Лузіна, див., напр., [14, наслідок В]. Тоді якобіан $J(z, f_n)$ майже скрізь не дорівнює нулю, див, напр., [15, теорема 1], більше того, має місце заміна змінних в інтегралі, див, напр., [17, теорема 3.2.5]. У такому випадку, будемо мати:

$$\begin{aligned} \int_C \|f'_n(z)\|^p dm(z) &= \int_C \frac{\|f'_n(z)\|^p}{J(z, f_n)} \cdot J(z, f_n) dm(z) = \\ &= \int_{f_n(C)} K_{I,p}(w, g_n) dm(w) \leq M < \infty. \end{aligned} \quad (23)$$

З (23) випливає, що $f \in W_{\text{loc}}^{1,p}$ і, крім того, ∂f_n і $\bar{\partial}f_n$ слабо збігаються в $L^1_{\text{loc}}(D)$ до ∂f і $\bar{\partial}f$, відповідно (див. [18, лема III.3.5]; див. також [19, лема 2.1]).

Залишилось показати, що відображення f є розв'язком рівняння Бельтрамі $f_{\bar{z}} = \mu(z) \cdot f_z$. Покладемо $\zeta(z) = \bar{\partial}f(z) - \mu(z)\partial f(z) - \nu\bar{\partial}f(z)$ і покажемо, що $\zeta(z) = 0$ майже скрізь. Нехай B – довільний круг, що лежить разом зі своїм замиканням в D . За нерівністю трикутника

$$\left| \int_B \zeta(z) dm(z) \right| \leq I_1(n) + I_2(n) + I_3(n), \quad (24)$$

де

$$I_1(n) = \left| \int_B (\bar{\partial}f(z) - \bar{\partial}f_n(z)) dm(z) \right|, \quad (25)$$

$$I_2(n) = \left| \int_B (\mu(z)\partial f(z) - \mu_n(z)\partial f_n(z)) dm(z) \right| \quad (26)$$

і

$$I_3(n) = \left| \int_B (\nu(z)\bar{\partial}f(z) - \nu_n(z)\bar{\partial}f_n(z)) dm(z) \right|. \quad (27)$$

З огляду на доведене вище, $I_1(n) \rightarrow 0$ при $n \rightarrow \infty$. Залишилось розібратися з виразами для $I_2(n)$ і $I_3(n)$. Для цього зауважимо, що за нерівністю трикутника $I_2(n) \leq I'_2(n) +$

$I_2''(n)$, де

$$I_2'(n) = \left| \int_B \mu(z)(\partial f(z) - \partial f_n(z)) dm(z) \right|$$

і

$$I_2''(n) = \left| \int_B (\mu(z) - \mu_n(z)) \partial f_n(z) dm(z) \right|.$$

З огляду на слабку збіжність $\partial f_n \rightarrow \partial f$ в $L_{\text{loc}}^1(D)$ при $n \rightarrow \infty$, ми отримаємо, що $I_2'(n) \rightarrow 0$ при $n \rightarrow \infty$, оскільки $\mu \in L^\infty(D)$. Більше того, оскільки за доведеним вище відображення ∂f інтегровне з квадратом, має місце абсолютна неперервність в інтегралі $\int_E |\partial f(z)| dm(z)$. Крім того, оскільки $\partial f_n \rightarrow \partial f$ слабо в $L_{\text{loc}}^1(D)$, то для заданого $\varepsilon > 0$ знайдеться $\delta = \delta(\varepsilon) > 0$ таке, що

$$\begin{aligned} & \int_E |\partial f_n(z)| dm(z) \leq \\ & \leq \int_E |\partial f_n(z) - \partial f(z)| dm(z) + \int_E |\partial f(z)| dm(z) < \varepsilon, \end{aligned} \quad (28)$$

як тільки $m(E) < \delta$, $E \subset B$, і номери n є достатньо великими.

Остаточно, за теоремою Єгорова (див. [20, теорема III.6.12]) для кожного $\delta > 0$ знайдеться множина $S \subset B$ така, що $m(B \setminus S) < \delta$ і $\mu_n(z) \rightarrow \mu(z)$ рівномірно на S . Тоді $|\mu_n(z) - \mu(z)| < \varepsilon$ при всіх $n \geq n_0$, деякому $n_0 = n_0(\varepsilon)$ і всіх $z \in S$. З огляду на (28), а також з огляду на (23) і нерівність Гельдера, маємо, що

$$\begin{aligned} I_2''(n) & \leq \varepsilon \int_S |\partial f_n(z)| dm(z) + 2 \int_{B \setminus S} |\partial f_n(z)| dm(z) < \\ & < \varepsilon \cdot \left\{ \left(\int_D K_{I,p}(w, g_n) dm(w) \right)^{1/p} \cdot (m(B))^{(p-1)/p} + 2 \right\} \leq \\ & \leq \varepsilon \cdot \{ M^{1/p} \cdot (m(B))^{(p-1)/p} + 2 \} \end{aligned} \quad (29)$$

при тих же $n \geq n_0$. Те, що

$$I_3(n) \rightarrow 0 \quad (30)$$

при $n \rightarrow \infty$, може бути доведено аналогічно. Отже, з (25), (26), (27), (29) і (30) випливає, що $\int_B \zeta(z) dm(z) = 0$ для всіх кругів B , компактно вкладених в D . За теоремою Лебега про диференціювання невизначеного інтеграла (див. [20, IV(6.3)]) маємо, що $\zeta(z) = 0$ майже скрізь в D . Лемму доведено. \square

Доведення теореми 2. Розглянемо послідовність комплекснозначних функцій

$$\mu_n(z, w) = \begin{cases} \mu(z, w), & Q_0(z) \leq n, \\ 0, & Q_0(z) > n \end{cases} \quad (31)$$

i

$$\nu_n(z, w) = \begin{cases} \nu(z, w), & Q_0(z) \leq n, \\ 0, & Q_0(z) > n, \end{cases} \quad (32)$$

де $Q_0(z)$ визначається співвідношенням (10). Нехай f_n – гомеоморфний ACL -розв'язок рівняння (2), в якому покладемо $\mu \mapsto \mu_n(z, w)$, $\nu \mapsto \nu_n(z, w)$, такий що $f_n(0) = 0$, $f_n(1) = 1$ (вказаний розв'язок визначено коректно з огляду на [10, теорема 8.2]). Зауважимо, що відображення $g_n = f_n^{-1}$ є квазіконформним; зокрема, воно є диференційовним майже скрізь і належить класу $W_{\text{loc}}^{1,2}(\mathbb{D})$. За [21, теорема 6.10] і з огляду на умову (14) для кожного $n \in \mathbb{N}$

$$M(g_n(\Gamma)) \leq \int_{\mathbb{D}} K_{\mu_{g_n}}(w) \cdot \rho_*^2(w) dm(w) \leq \int_{\mathbb{D}} Q(w) \cdot \rho_*^2(w) dm(w) \quad (33)$$

для довільної сім'ї кривих Γ в \mathbb{D} і кожної функції $\rho_* \in \text{adm } \Gamma$, де M – модуль сім'ї кривих (див., напр., [12, розд. 6]). За [7, теорема 1.1] сім'я відображень f_n одностайно неперервна в \mathbb{D} . Отже, з огляду на теорему Арцела-Асколі f_n є нормальною сім'єю (див. [12, теорема 20.4]), іншими словами, знайдеться підпослідовність f_{n_l} послідовності f_n , що збігається локально рівномірно в \mathbb{D} до деякого відображення $f : \mathbb{D} \rightarrow \overline{\mathbb{D}}$. Зауважимо, що кожне відображення f_n задовольняє рівняння

$$\bar{\partial} f_n = \mu_n(z, f_n(z)) \partial f_n + \nu_n(z, f_n(z)) \overline{\partial} f_n.$$

Оскільки $Q_0(z)$ скінченна майже скрізь, для майже всіх $z \in \mathbb{D}$ знайдеться номер $l_0 = l_0(z)$ такий, що $\mu_{n_l}(z, w) = \mu(z, w)$, $\nu_{n_l}(z, w) = \nu(z, w)$ при $l \geq l_0$ і всіх $w \in \mathbb{C}$. Оскільки за припущенням функції μ і ν задовольняють умову Каратеодорі, будемо мати:

$$\mu_{n_l}(z, f_{n_l}(z)) \rightarrow \mu(z, f(z)),$$

$$\nu_{n_l}(z, f_{n_l}(z)) \rightarrow \nu(z, f(z))$$

при $l \rightarrow \infty$. Тоді за лемою 2 відображення f належить класу $W_{\text{loc}}^{1,p}(\mathbb{D})$ і є розв'язком вихідного рівняння Бельтрамі (2). \square

Доведення наслідку 1 відбувається аналогічно доведенню наслідку 5.1 в [7]. Дійсно, за теоремою Фубіні з умови $Q \in L^1(\mathbb{D})$ випливає вимірність інтегралів $\int_{S_{(x_0,r)} \cap D} Q(x) d\mathcal{H}^1(x)$ як функцій від r так їх скінченність майже скрізь $0 < r < \infty$ (див., напр., [20, теорема 8.1.ІІІ]). В цьому випадку, умови (13) і (14) виконуються при $p = 2$. Отже, існування розв'язку рівняння (2) і його належність класу $W_{\text{loc}}^{1,2}(\mathbb{D})$ безпосередньо впливають з теореми 2.

Крім того, за [22, теорема 1]

$$|f_n(z) - f_n(z_0)| \leq \frac{C \cdot (\|Q\|_1)^{1/2}}{\log^{1/2} \left(1 + \frac{r_0}{|z - z_0|} \right)} \quad \forall z \in B(z_0, r_0)$$

в довільній точці $z_0 \in \mathbb{D}$, де $\|Q\|_1$ – норма Q в $L^1(\mathbb{D})$, C – деяка стала і $0 < 2r_0 < \text{dist}(z_0, \partial\mathbb{D})$. Переходячи тут до границі при $n \rightarrow \infty$, маємо співвідношення (15). Наслідок 1 встановлено. \square

Припустимо тепер, що $Q \in FMO(\mathbb{D})$, або виконується співвідношення (5). Тоді послідовність g_n утворює одностайно неперервну сім'ю відображень (див. [23, теореми 6.1 і 6.5]). Отже, з огляду на теорему Арцела-Асколі g_n є нормальною сім'єю (див. [12, теорема 20.4]), іншими словами, знайдеться підпослідовність g_{n_l} послідовності g_n , що збігається локально рівномірно в \mathbb{D} до деякого відображення $g : \mathbb{D} \rightarrow \overline{\mathbb{D}}$. В силу умови нормування $g_{n_l}(0) = 0$ і $g_{n_l}(1) = 1$ при всіх $l = 1, 2, \dots$. Тоді в силу [13, теорема 4.1] відображення g є гомеоморфізмом в \mathbb{D} , крім того, за [13, лема 3.1] ми маємо також, що $f_{n_l} \rightarrow f = g^{-1}$ при $l \rightarrow \infty$ локально рівномірно в \mathbb{D} . Далі застосуємо схему міркувань, використану вище у випадку інтегровної функції Q . Оскільки $\mu_n(z) \rightarrow \mu(z)$ при $n \rightarrow \infty$ і при майже всіх $z \in \mathbb{D}$, за лемою 2 відображення f належить класу $W_{\text{loc}}^{1,2}(\mathbb{D})$ і є розв'язком вихідного квазілінійного рівняння Бельтрамі (2). Наслідок доведений. \square

4. Приклади.

Приклад 1. Побудуємо приклад неперервного, але не гомеоморфного розв'язку квазілінійного рівняння (2), який задовольняє умови наслідку 1 (зокрема, теореми 2). Для спрощення будемо розглядати ситуацію, коли $\nu(z, w) \equiv 0$, причому, користуємося конструкцію прикладу, наведеного в [6, розділ 3]. Нехай $p \geq 1$ – довільне число і нехай $0 < \alpha < 2/p$. Як зазвичай, ми використовуємо запис $z = re^{i\theta}$, $r \geq 0$ і $\theta \in [0, 2\pi)$. Покладемо

$$\mu(z, w) = \begin{cases} e^{2i\theta} \cdot \frac{2r - \alpha(2r-1)}{2r + \alpha(2r-1)}, & 1/2 < |z| < 1, |w| \geq 1, \\ e^{2i\theta} \cdot \frac{|w|^\alpha + 1 - \alpha(2r-1)}{|w|^\alpha + 1 + \alpha(2r-1)}, & 1/2 < |z| < 1, |w| < 1, \\ 0, & |z| \leq 1/2. \end{cases} \quad (34)$$

Використовуючи співвідношення

$$\frac{\bar{\partial}f}{\partial f} = e^{2i\theta} \frac{r f_r + i f_\theta}{r f_r - i f_\theta},$$

див. рівність (11.129) в [24], ми отримуємо, що відображення

$$f(z) = \begin{cases} \frac{z}{|z|} (2|z| - 1)^{1/\alpha}, & 1/2 < |z| < 1, \\ 0, & |z| \leq 1/2 \end{cases} \quad (35)$$

є розв'язком рівняння $f_{\bar{z}} = \mu(z, f(z)) \cdot f_z$, де функція μ задається співвідношенням (34). Зауважимо, що існування розв'язку вказаного рівняння забезпечується теоремою 2 (для цього перевіримо виконання всіх умов цієї теореми). Дійсно, функція $\varphi(x, c) = \frac{x-c}{x+c}$ має додатну похідну при $c := \alpha(2r - 1) > 0$, тому при $x \in [0, 1]$ ця функція досягає свого максимального значення в точці $x = 1$. Отже,

$$\left| e^{2i\theta} \cdot \frac{|w|^\alpha + 1 - \alpha(2r - 1)}{|w|^\alpha + 1 + \alpha(2r - 1)} \right| = \frac{|w|^\alpha + 1 - \alpha(2r - 1)}{|w|^\alpha + 1 + \alpha(2r - 1)} \leq \frac{2 - \alpha(2r - 1)}{2 + \alpha(2r - 1)}. \quad (36)$$

Беручи до уваги дріб праворуч у (36), покладемо

$$\mu(z) := e^{2i\theta} \cdot \frac{2 - \alpha(2r - 1)}{2 + \alpha(2r - 1)}. \quad (37)$$

Для заданої співвідношенням (37) функції μ відповідною їй максимальною дилатацією K_μ буде функція

$$K_\mu(z) = \begin{cases} \frac{2}{\alpha(2|z|-1)}, & 1/2 < |z| < 1, \\ 1, & |z| \leq 1/2 \end{cases}. \quad (38)$$

Нехай $k > 1/\alpha$. Зауважимо, що $K_\mu(z) \leq k$ при $|z| \geq \frac{2+k\alpha}{2k\alpha}$ і $K_\mu(z) > k$ в іншому випадку. Нехай, як і раніше,

$$\mu_k(z, w) = \begin{cases} \mu(z, w), & K_\mu(z) \leq k, \\ 0, & K_\mu(z) > k. \end{cases}$$

Відзначимо, що розв'язками рівняння $f_{\bar{z}} = \mu_k(z, f(z)) \cdot f_z$ є відображення

$$f_k(z) = \begin{cases} \frac{z}{|z|}(2|z| - 1)^{1/\alpha}, & \frac{2+k\alpha}{2k\alpha} < |z| < 1, \\ \frac{z}{\left(\frac{2+k\alpha}{2k\alpha}\right)} \cdot \left(\frac{2}{k\alpha}\right)^{1/\alpha}, & |z| \leq \frac{2+k\alpha}{2k\alpha} \end{cases},$$

при цьому, обернені відображення $g_k(y) = f_k^{-1}(y)$ обчислюються за формулою

$$g_k(y) = \begin{cases} \frac{y(|y|^\alpha + 1)}{2|y|}, & \left(\frac{2}{k\alpha}\right)^{1/\alpha} < |y| < 1, \\ \frac{y \cdot \frac{2+k\alpha}{2k\alpha}}{\left(\frac{2}{k\alpha}\right)^{1/\alpha}}, & |y| \leq \left(\frac{2}{k\alpha}\right)^{1/\alpha} \end{cases}. \quad (39)$$

З (38) випливає, що

$$K_{\mu_k}(z) := \frac{(f_k)_{\bar{z}}}{(f_k)_z} = \begin{cases} \frac{4|z|}{2\alpha(2|z|-1)}, & \frac{2+k\alpha}{2k\alpha} < |z| < 1, \\ 1, & |z| < |z| \leq \frac{2+k\alpha}{2k\alpha} \end{cases}. \quad (40)$$

Нам слід перевірити, чи виконується (14) для деякої інтегрованої в \mathbb{D} функції Q . Для цієї мети, підставимо відображення g_k з (39) у максимальну дилатацію K_{μ_k} , визначену рівністю (40). Тоді

$$K_{\mu_{g_k}}(y) := K_{\mu_k}(g_k(y)) = \begin{cases} \frac{|y|^\alpha + 1}{\alpha|y|^\alpha}, & \left(\frac{2}{k\alpha}\right)^{1/\alpha} < |y| < 1, \\ 1, & |y| \leq \left(\frac{2}{k\alpha}\right)^{1/\alpha} \end{cases}.$$

Зауважимо, що $K_{\mu_{g_k}}(y) \leq Q(y) := \frac{|y|^\alpha + 1}{\alpha|y|^\alpha}$ при всіх $y \in \mathbb{D}$, при цьому, функція Q інтегровна в \mathbb{D} навіть в степені p , а не тільки в степені 1 (див. міркування, використані при розгляді [24, пропозиція 6.3]). За побудовою $f_k(0) = 0$ і $f_k(1) = 1$. Тому всі умови наслідку 1 (зокрема, теореми 2) виконуються, а у якості бажаного розв'язку рівняння $f_{\bar{z}} = \mu(z) \cdot f_z$ можна розглянути відображення $f = f(z)$, визначене рівністю (35). Більше того, з доведення цієї теореми випливає, що відображення f є вказаним там розв'язком, оскільки f є локально рівномірною границею послідовності f_k . Зауважимо, що відображення f не є гомеоморфним розв'язком, також воно не є ані відкритим, ані дискретним.

Приклад 2. Нехай f – відображення, визначене співвідношенням (35). Користуючись формулою $f_z = f_r r_z + f_\theta \theta_z$, ми отримуємо, що $f_z = (2r - 1)^{(1/\alpha)-1} \left(\frac{2}{\alpha} + \frac{2r-1}{r^2}\right)$. Звідси випливає, що f_z є дійсним числом при всіх $z \in \mathbb{D}$, отже, $f_z = \overline{f_z}$. Отже, ми можемо записати:

$$f_{\bar{z}} = \mu(z, f) f_z = \frac{1}{2} \cdot \mu(z, f) f_z + \frac{1}{2} \cdot \nu(z, f) \overline{f_z},$$

де $\mu(z, w) = \nu(z, w)$ і $\mu(z, w)$ визначено співвідношенням (34). За доведеним вище в прикладі 1 рівняння $f_{\bar{z}} = \mu(z, f) f_{\bar{z}} + \nu(z, f) \overline{f_z}$ має розв'язок f , визначений співвідношенням (35), причому коефіцієнти цього рівняння задовольняють умови наслідку 1 (зокрема, теореми 2).

Список літератури

- [1] *Bojarski B., Gutlyanskii V., Ryazanov V.* General Beltrami equations and BMO // Ukrainian Math. Bull. – 2008. – **5**, no. 3. – P. 305–326.
- [2] *Bojarski B., Gutlyanskii V., Ryazanov V.* General Beltrami equations and BMO // Compl. Variab. and Elliptic Equat. – 2009. – **54**, no. 10. – P. 305–326.
- [3] *Bojarski B., Gutlyanskii V., Ryazanov V.* On existence and representation of solutions for general degenerate Beltrami equations // Compl. Variab. and Elliptic Equat. – 2013. – **59**, no. 1. – P. 67–75.
- [4] *Gutlyanskii V. Ya., Ryazanov V. I., Srebro U., Yakubov E.* The Beltrami Equation: A Geometric Approach. – New York etc.: Springer, 2012.
- [5] *Севостьянов Е.А.* О квазилинейных уравнениях типа Бельтрами с вырождением // Матем. заметки. – 2011. – Т. **90**, вып. 3. – С. 445–453; translation On quasilinear Beltrami-type equations with degeneration // Math. Notes. – 2011. – V. **90**, no. 3-4. – P. 431–438.
- [6] *Севостьянов Є.О.* Про існування розв’язків рівнянь Бельтрамі з умовами на обернені дилатації // Укр. мат. вісник. – 2021. – Т. **18**, № 2. – С. 243–254; translation On the existence of solutions of the Beltrami equations with conditions on inverse dilatations // J. Math. Sci. – 2021. – V. **258**, no. 3. – P. 338–345.
- [7] *Sevost’yanov E.A. and Skvortsov S.A.* Logarithmic Hölder continuous mappings and Beltrami equation // Anal. Math. Phys. – 2021. – article number 138.
- [8] *Martio O., Rickman S., and Väisälä J.* Definitions for quasiregular mappings // Ann. Acad. Sci. Fenn. Ser. A1. – 1969. – **448**. – P. 1–40.
- [9] *Ryazanov V., Srebro U. and Yakubov E.* Finite mean oscillation and the Beltrami equation // Israel Math. J. – 2006. – **153**. – P. 247–266.
- [10] *Bojarski B.* Generalized solutions of a system of differential equations of the first order of the elliptic type with discontinuous coefficients // Mat. Sb. – 1957. – V. **43(85)**. – P. 451–503.
- [11] *Lehto O., Virtanen K.* Quasiconformal Mappings in the Plane. – New York etc., Springer, 1973.
- [12] *Väisälä J.* Lectures on n -Dimensional Quasiconformal Mappings. – Lecture Notes in Math. 229, Berlin etc.: Springer-Verlag, 1971.
- [13] *Ryazanov V.I., Salimov R.R. and Sevost’yanov E.A.* On Convergence Analysis of Space Homeomorphisms // Siberian Advances in Mathematics. – 2013. – V. **23**, no. 4. – P. 263–293.
- [14] *Maly J. and Martio O.* Lusin’s condition N and mappings of the class $W_{loc}^{1,n}$ // J. Reine Angew. Math. – 1995. – V. **458**. – P. 19–36.
- [15] *Пonomарёв С.П.* N^{-1} -свойство отображений и условие (N) Лузина // Матем. заметки. – 1995. – Т. **58**. – С. 411–418.

- [16] *Sevost'yanov E.A.* Equicontinuity of homeomorphisms with unbounded characteristic // Siberian Advances in Mathematics. – 2013. – V. **23**, no. 2. – P. 106–122.
- [17] *Федерер Г.* Геометрическая теория меры. – Москва, Наука, 1987.
- [18] *Решетняк Ю.Г.* Пространственные отображения с ограниченным искажением. – Новосибирск, Наука, 1982.
- [19] *Ryazanov V., Srebro U., and Yakubov E.* On convergence theory for Beltrami equations // Ukr. Mat. Visnyk. – 2008. – **5**, № 4. – С. 524–535; transl. in Ukr. Math. Bull. – 2008. – **5**, no 4. – P. 517–528.
- [20] *Сакс С.* Теория интеграла. – М.: Издательство иностранной литературы, 1949.
- [21] *Martio O., Ryazanov V., Srebro U. and Yakubov E.* Mappings with finite length distortion // J. d'Anal. Math. – 2004. – V. **93**. – P. 215–236.
- [22] *Севостьянов Є.О., Скворцов С.О., Довгоп'ятій О.П.* Про негомеоморфні відображення з оберненою нерівністю Полецкого // Укр. мат. вісник. – 2020. – **17**, № 3. – С. 414–436; translation *Sevost'yanov E.A., Skvortsov S.A., Dovhopiatyi O.P.* On nonhomeomorphic mappings with the inverse Poletsky inequality // Journal of Mathematical Sciences. – 2021. – **252**, no. 4. – P. 541–557.
- [23] *Ryazanov V., Sevost'yanov E.* Toward the theory of ring Q -homeomorphisms // Israel J. Math. – 2008. – **168**. – P. 101–118.
- [24] *Martio O., Ryazanov V., Srebro U. and Yakubov E.* Moduli in Modern Mapping Theory. – New York: Springer Science + Business Media, LLC, 2009.

КОНТАКТНА ІНФОРМАЦІЯ

Євген Олександрович Севостьянов

1. Житомирський державний університет ім. І. Франко

вул. Велика Бердичівська, 40

м. Житомир, Україна, 10 008

2. Інститут прикладної математики і механіки НАН України,

вул. Добровольського, 1

м. Слов'янськ, Україна, 84 100

e-mail: esevostyanov2009@gmail.com